

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2019)0066

Gyermekjogok a gyermek jogairól szóló egyezmény elfogadásának 30. évfordulója alkalmából

Az Európai Parlament 2019. november 26-i állásfoglalása a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 30. évfordulója kapcsán a gyermekek jogairól (2019/2876(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE),
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikkére,
- tekintettel a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére, különösen annak a gyermekgondozásról és a gyermekek támogatásáról szóló 11. elvére,
- tekintettel a migráns gyermekek védelméről szóló, 2018. május 3-i állásfoglalására³ és a Bizottság a migráns gyermekek védelméről szóló, 2017. április 12-i közleményére (COM(2017)0211),
- tekintettel az interszexuális személyek jogairól szóló, 2019. február 14-i állásfoglalására⁴,

¹ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

² HL L 132., 2016.5.21., 1. o.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0201.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0128.

- tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának a fiatalokkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatásban a gyermekjogokról szóló, 2007. április 25-i, 10. sz. általános megjegyzésére,
 - tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának a gyermeknek az erőszak minden formájától való mentességéhez való jogáról szóló, 2011. április 18-i, 13. sz. általános megjegyzésére,
 - tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának a gyermek jogairól szóló, a gyermek mindenek fölött álló érdekét elsődleges szempontnak tekintő, 2013. május 29-i, 14. sz. általános megjegyzésére,
 - tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága a gyermek jogairól szóló egyezményének 37. cikkére, a 2005. szeptember 1-jei 6. sz. általános megjegyzésre és az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága 2012. szeptember 28-i, „A gyermekek jogairól a nemzetközi migráció összefüggésében” címmel tartott 2012. évi általános vitanapról szóló jelentésére,
 - tekintettel az UNICEF „A világ gyermekeinek helyzete 2019-ben” című jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 1. cikke a gyermeket olyan személyként határozza meg, aki tizennyolcadik életévét nem töltötte be, kivéve, ha a reálalkalmazandó jogszabályok értelmében nagykorúságát már korábban eléri;
- B. mivel az Európában élő 100 millió gyermek az uniós népesség több mint 20%-át teszi ki, a fejlődő országokban pedig több mint 40%-ot tesz ki a 18 éven aluli népesség aránya;
- C. mivel a gyermekek jogainak előmozdítása az uniós politikák egyik kifejezett célja, és mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája megköveteli, hogy az EU minden fellépésénél elsődleges szempontként vegyék figyelembe a gyermekek mindenek felett álló érdekeit;
- D. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény a legszélesebb körben – és valamennyi uniós tagállam által – megerősített nemzetközi emberi jogi egyezmény, amely egyértelmű jogi kötelezettségeket ír elő az aláírók joghatósága alá tartozó valamennyi gyermek jogainak előmozdítása, védelme és érvényesítése tekintetében; mivel november 20-án az Európai Parlamentben magas szintű konferenciára kerül sor a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 30. évfordulója alkalmából; mivel az Európai Parlament elnöke ígéretet tett arra, hogy minden évben november 20-án egy olyan rendezvény keretében ünneplik meg az Európai Parlamentben a gyermekek világnapját, amelyen gyermekek is részt vesznek;
- E. mivel a gyermekek jogait a világ számos részén, többek között uniós tagállamokban is továbbra is megsértik erőszak, bántalmazás, kizsákmányolás, szegénység, társadalmi kirekesztés és valláson, fogyatékossgon, nemi, szexuális identitáson, életkoron, etnikai hovatartozáson, migrációs vagy tartózkodási státuszon alapuló megkülönböztetés eredményeként;
- F. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 12. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikke tiszteletben tartja a gyermek ahhoz való jogát, hogy

véleményét életkora és érettsége alapján figyelembe vegyék az őt érintő kérdésekkel kapcsolatban;

- G. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 5. cikke kimondja, hogy az „Egyezményben részes államok tiszteletben tartják a szülőknek vagy, adott esetben a helyi szokás szerint, a nagycsaládnak vagy a közösségnek, a gyámoknak vagy más, a gyermekért törvényesen felelős személyeknek azt a felelősségét, jogát és kötelességét, hogy a gyermeknek az Egyezményben elismert jogai gyakorlásához, képességei fejlettségének megfelelően, iránymutatást és tanácsokat adjanak”;
- H. mivel az olyan globális problémák, mint az éghajlatváltozás, az új technológiák és a digitalizáció új fenyegetést jelentenek a gyermekek számára, ugyanakkor új tanulási és kapcsolódási lehetőségeket is biztosítanak;
- I. mivel az EU belső és külső politikáiban egyaránt elkötelezte magát a 17 fenntartható fejlődési cél, többek között a 16.2. fenntartható fejlődési cél végrehajtása mellett, amely „a gyermekek bántalmazásának, kizsákmányolásának, kereskedelmének, valamint az ellenük elkövetett erőszak és kínzásuk minden formájának felszámolására” irányul;
- J. mivel az Unió területén majdnem 25 millió 18 éven aluli gyermeket fenyeget a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés veszélye; mivel a szegénység megfosztja a gyermekeket az oktatási lehetőségektől, a gondozástól, az egészségügyi ellátáshoz való hozzáféréstől, a megfelelő élelmezéstől és lakhatástól, a családi támogatástól, valamint az erőszakkal szembeni védelemtől, ami életük egészére kihathat; mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége kiemelte, hogy a gyermekszegénység elleni küzdelem az alapvető jogok és jogi kötelezettségek körébe is tartozik¹;
- K. mivel a fejlesztési politikáról szóló felülvizsgált európai konszenzus a gyermekeket és a fiatalokat a fejlődés és a változás előmozdítóiként, valamint a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendhez alapvetően hozzájáruló személyekként írta le, többek között innovációs képességük miatt; mivel a konszenzus azt is megerősíti, hogy az EU és tagállamai meg fogják erősíteni a fiatalok jogait, és a helyi gazdaságokban, társadalmakban és döntéshozatalban való részvételük előmozdítása révén biztosítani fogják számukra a lehetőséget arra, hogy szerepet vállaljanak a közügyekben;
- L. mivel Dubravka Šuica, a Bizottság demokráciáért és demográfiáért felelős alelnöke, valamint Nicolas Schmit, a munkahelyekért felelős biztosjelölt megbízólevelei kiemelt prioritásként hangsúlyozzák a gyermekek jövőjébe való befektetést, a gyermekek a jogaikra vonatkozó átfogó stratégia, valamint a szegénység elleni küzdelem és az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosításának eszközeként a „gyermekgarancia” létrehozása révén történő védelmének fontosságát;
- M. mivel a gyermekek olyan kiszolgáltatott csoportot alkotnak, amelyet súlyosan érintenek az éghajlatváltozás negatív hatásai, és akik az éghajlatváltozás káros hatásainak (mint amilyen az aszály, az áradások és a viharok, az élelmiszerválságok és a szennyezés) első áldozatai közé tartoznak; mivel az öt éves kor alatti gyermekek körében világszinten a

¹ Az Alapjogi Ügynökség jelentése: [Combating child poverty: an issue of fundamental rights](https://fra.europa.eu/en/publication/2018/child-poverty), (A gyermekszegénység elleni küzdelem: alapjogi kérdés)
<https://fra.europa.eu/en/publication/2018/child-poverty>

halálesetek több mint 25%-a közvetlenül vagy közvetve környezeti kockázatokkal függ össze¹;

- N. mivel az EU-n – és a tagállamokon – belüli emberkereskedelem közel minden negyedik, az EU-ban regisztrált áldozata gyermek; mivel elsősorban a lányok válnak célponttá és szexuális kizsákmányolás célú emberkereskedelem áldozatává²;
- O. mivel a gyermekek online szexuális zaklatásának és kizsákmányolásának folyamatosan változó jelensége a gyermekek alapvető jogainak súlyos megsértését jelenti, és hatalmas traumát és hosszú távú káros következményeket okoz a gyermekáldozatok számára, amelyek akár a felnőttkorukig is elkísérhetik őket; mivel az interneten egyre gyakoribbá válnak a bűncselekmények új formái, mint például a „bosszúpornográfia” és a szexuális zsarolás, amit a tagállamoknak konkrét intézkedésekkel kell kezelniük; mivel a legfrissebb adatok szerint – több mint 45 millió gyermekpornográfiaaként bejelentett kép és videó – a gyermekpornográfiát megjelenítő online felvételek száma drámaian, valamint példátlan ütemben nő és az internet miatt széles körben elterjedté vált³;
- P. mivel a gyermekek oktatáshoz való jogát mindig biztosítani kell;

Általános megjegyzések

1. úgy véli, hogy a gyermekek jogainak az uniós politikák középpontjában kellene állniuk, és hogy az ENSZ gyermekjogi egyezményének 30. évfordulója egyedülálló alkalmat kínál a gyermekjogok teljes körű végrehajtásának biztosítására minden szakpolitika terén és a gyakorlatban, valamint további intézkedések megtételére annak érdekében, hogy mindenütt minden gyermek – és különösen a legkiszolgáltatottabbak – jogait tiszteletben tartsák, senkit nem hagyva hátra;
2. felhívja a Bizottság megválasztott elnökét, hogy hozzon konkrét intézkedéseket annak érdekében, hogy láthatóbbá tegye a gyermekek jogaival kapcsolatos uniós fellépéseket, például azáltal, hogy egy jelentős közéleti személyiséget nevez ki a gyermekek jogaival foglalkozó uniós képviselővé; javasolja, hogy ez a képviselő kifejezetten és kizárólagosan feleljen a gyermekekért, szolgáljon hivatkozási pontként a gyermekekkel kapcsolatos valamennyi uniós kérdésben és szakpolitikai területen, és biztosítsa a gyermekek jogainak védelmére vonatkozó következetes és összehangolt megközelítést az EU valamennyi belső és külső politikájában és fellépésében; felszólít egy uniós gyermekvédelmi központ létrehozására, amely biztosítaná ezt a hatékony és összehangolt megközelítést, és hatékony és összehangolt választ adna a gyermekek szexuális zaklatására és a gyermekekkel szembeni erőszak valamennyi formájára;
3. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a gyermekek mindenek felett álló érdekeinek elvét minden jogszabályban, a kormányzati képviselők által hozott minden szintű döntésben és minden bírósági határozatban tiszteletben

¹ A WHO jelentése: „Air pollution and child health, prescribing clear air” (Légszennyezés és a gyermekek egészsége, tiszta levegő felírása), 2018, https://www.who.int/ceh/publications/Advance-copy-Oct24_18150_Air-Pollution-and-Child-Health-merged-compressed.pdf?ua=1

² https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/european-agenda-security/20181204_data-collection-study.pdf

³ <https://web.archive.org/web/20190928174029/https://storage.googleapis.com/pub-tools-public-publication-data/pdf/b6555a1018a750f39028005bfdb9f35eae4b947.pdf>

tartsák, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy osszák meg a bevált gyakorlatokat, hogy a gyermekek mindenképp felett álló érdekeinek elvét minél hatékonyabban lehessen alkalmazni EU-szerte;

4. üdvözlí az új Bizottság arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy új, átfogó stratégiát terjeszt elő a gyermekek jogairól; emlékeztet a gyermekek jogainak védelme iránti uniós kötelezettségvállalásra, amelyet az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdése és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikke és a fejlesztési politikáról szóló felülvizsgált európai konszenzus is rögzít; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő stratégiát a gyermekek kivétel nélkül mindenhol történő támogatására és védelmére, beleértve egy külön költségvetést és egy gyermekekre vonatkozó mutatót a Bizottság költségvetéseinek elosztása során, amely lehetővé tenné a gyermekekre irányuló uniós beruházások mérését és nyomon követését, és biztosítaná az elszámoltathatóságot;
5. felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy az EU mint szerv hogyan csatlakozhat a gyermek jogairól szóló egyezményhez;
6. emlékeztet arra, hogy az ENSZ fenntartható fejlődési céljai relevánsak a gyermekek jogainak védelme szempontjából; felhívja a Bizottságot, hogy a gyermekek jogaira vonatkozóan javasoljon ambiciózus és átfogó keretet az EU és tagállamai számára, amely lehetővé tenné számukra a 17 fenntartható fejlődési cél elérését, különösen a gyermekekhez leginkább kapcsolódó fenntartható fejlődési célok megvalósítása és a gyermekek jogaihoz közvetlenül kapcsolódó, fenntartható fejlődési célokra vonatkozó mutatók alkalmazása révén;
7. emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás és az emberi tevékenység okozta környezeti kockázatok, többek között a légszennyezés, az endokrin károsító anyagok és a növényvédő szerek káros hatással vannak a gyermekekre; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy a Párizsi Megállapodással összhangban fokozzák a gyermekek számára egészséges környezet biztosítására irányuló intézkedéseket, fellépve az éghajlatváltozás negatív hatásai ellen, nevezetesen az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése révén;
8. megjegyzi, hogy a nemek közötti egyenlőtlenségek óriási hatással vannak a gyermekek életminőségére; mivel a figyelemreméltó előrelépés ellenére a nem továbbra is az egyenlőtlenség, a kirekesztés és az erőszak egyik fő oka világszerte, és jelentős hatást gyakorol a gyermekekre;
9. hangsúlyozza, hogy a gyermekek kiszolgáltatott fogyasztók, ezért felszólítja a tagállamokat, hogy védjék meg a gyermekeket a gyermekekre irányuló, kereskedelmi célú, agresszív, félrevezető és tolatkodó reklámozástól és profilalkotástól annak biztosítása érdekében, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók és videomegosztóplatform-szolgáltatók által nyújtott audiovizuális kereskedelmi közlemények ne ösztönözzék a gyermekek egészségét károsító vagy biztonságát veszélyeztető magatartást, különösen a magas só-, cukor- vagy zsírtartalmú, illetve a nemzeti vagy nemzetközi táplálkozási iránymutatóknak egyéb módon nem megfelelő élelmiszerek és italok tekintetében;
10. üdvözlí, hogy a gyermekmunka felszámolása az új Bizottság egyik prioritása; felszólítja az új Bizottságot, hogy a gyermekmunkára a zéró tolerancia elvét alkalmazza; olyan

intézkedésekre szólít fel, amelyek arra kötelezik az ipart, hogy számolja fel a gyermekmunkát; felszólítja az EU-t és tagállamait annak biztosítására, hogy a területükön forgalmazott árukat ne kényszermunkával vagy gyermekmunkával állítsák elő;

Belső politikák

A gyermekekkel szembeni erőszak minden formájának felszámolása

11. elítéli a gyermekekkel szembeni erőszak minden formáját, beleértve a fizikai, a szexuális és a verbális erőszakot, az online és az offline erőszakot, a kényszerházasságot, a gyermekmunkát, a prostitúciót, az emberkereskedelmet, a szervkereskedelmet, a kínzást, az egyéb kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot vagy büntetést, a becsület védelmében elkövetett gyilkosságot, a női nemi szervek megcsönkítését, a gyermekek katonaként és emberi pajzsként való toborzását, kényszerbesorozását és alkalmazását, a sanyargatást, az elhanyagolást és az alultáplálást, valamint a pszichológiai erőszakot és a megfélemlítés valamennyi formáját; úgy véli, hogy a hagyományok, a kultúra, a vallás, a meggyőződés, a politikai vagy bármely más vélemény soha nem igazolhatja a gyermekek elleni erőszakot; emlékeztet arra, hogy a közösségek és a civil társadalmi szervezetek fontos szerepet játszhatnak a gyermekekkel szembeni erőszak valamennyi formájának felszámolásában;
12. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan jogszabályokat, amelyek tiltják és büntetik a gyermekek testi fenyegetését, vagy amennyiben már létezik ilyen, biztosítsák azok hatékony végrehajtását;
13. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és vezessenek be holisztikus, több érdekelt felet bevonó nemzeti stratégiát az online és offline szexuális erőszak és gyermekbántalmazás felszámolására; hangsúlyozza, hogy az iparral való együttműködés alapvető fontosságú, és felhívja az IKT-vállalatokat és az online platformokat, hogy vállaljanak felelősséget a gyermekek online szexuális zaklatása és kizsákmányolása elleni küzdelemben; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok nemzeti figyelemfelkeltő kampányokat indítsanak annak érdekében, hogy gyermekbarát módon tájékoztassák a gyermekeket az internethez kapcsolódó kockázatokról és veszélyekről, valamint hogy célzott kampányokat szervezzenek a szülők számára is;
14. üdvözli a gyermekek szexuális bántalmazása elleni küzdelemlről szóló, 2019. október 8-i tanácsi következtetéseket, és felhívja az Európai Tanács jelenlegi és soron következő elnökségeit, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok konkrét intézkedéseket hozzanak az áldozatok hatékonyabb támogatása érdekében, továbbá hogy dolgozzanak ki hatékony megelőző, valamint nyomozási és vádemelési intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az elkövetőket bíróság elé állítsák;
15. felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre a 2011/93/EU irányelvet és a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemlről szóló 2011/93/EU irányelv végrehajtásáról szóló állásfoglalását¹; felhívja az Európa Tanács gyermekek szexuális

¹ HL C 369., 2018.10.11., 96. o.

kizsákmányolással és szexuális visszaéléssel szembeni védelméről szóló egyezményének (Lanzarotei Egyezmény) részes uniós tagállamait, hogy hajtsák végre a Lanzarotei Bizottság (a Lanzarotei Egyezmény részes feleinek bizottsága) ajánlásait;

16. tudatában van, hogy a bűnüldöző hatóságok korábban soha nem látott mennyiségű online bejelentést kapnak gyermekpornográfiát bemutató anyagokról, és hatalmas kihívásokkal szembesülnek a munkateher kezelése terén, amikor erőfeszítéseiket a legfiatalabb, legkiszolgáltatottabb áldozatokat megjelenítő képekre összpontosítják; hangsúlyozza, hogy fokozni kell a kutatásba és fejlesztésbe, valamint a gyermekpornográfia online felderítését és az eltávolítási és törlési eljárások felgyorsítását célzó új technológiákba történő beruházásokat, különösen az ipar és a magánszektor részéről;
17. felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák a bűnüldöző hatóságok és a gyermekek szexuális zaklatása és szexuális kizsákmányolása ellen küzdő civil társadalmi szervezetek, többek között a forródrót-hálózatok közötti együttműködést; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a gyermekek szexuális zaklatása és szexuális kizsákmányolása ellen küzdő szervezeteket, például a WePROTECT Global Alliance szervezetet;
18. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak konkrét intézkedéseket a gyermekek szexuális zaklatásának felszámolása érdekében azáltal, hogy megelőző intézkedésekbe fektetnek be, konkrét programokat határoznak meg a lehetséges elkövetőkre vonatkozóan, és hatékonyabb támogatást nyújtanak az áldozatoknak;
19. felhívja a Bizottságot, hogy aktualizálja a „Gyermekbarát internet” elnevezésű, 2012-ben előterjesztett stratégiát¹;

Befektetés a gyermekek jövőjébe

20. felszólítja az Uniót és tagállamait a gyermekeknek szóló közszolgáltatásokba való beruházásra, ideértve a gyermekgondozást, az oktatást és az egészségügyet, különösen az óvodák, bölcsődék és a gyermekeknek szabadidős tevékenységeket kínáló közszolgáltatások állami hálózatának bővítését;
21. felszólítja a tagállamokat, hogy fogadjanak el olyan jogszabályokat, amelyek biztosítják és megerősítik az anyasággal és az apasággal kapcsolatos jogokat, hogy azok elősegítsék az egészséges és stabil környezet kialakítását, különösen a gyermekek életének első hónapjaiban; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy biztosítsák a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelv teljes körű végrehajtását, mivel a munka és a magánélet közötti jobb és méltányosabb egyensúly elérése pozitív hatással lesz a gyermekek jólétére; emlékeztet arra, hogy a gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy szüleikkel együtt legyenek, és hogy elegendő időre és jövedelemre van szükség ahhoz, hogy biztonságban és boldogan élhessenek;
22. felhívja az Uniót és tagállamait, hogy fokozzák a gyermekszegénység felszámolására irányuló erőfeszítéseiket azáltal, hogy újabb tanácsai ajánlást fogadnak el a gyermekekbe való befektetésről annak érdekében, hogy naprakésszé tegyék és korszerűsítsék a

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=COM%3A2012%3A0196%3AFIN>

szakpolitikai keretet annak céljából, hogy iránymutatást nyújtsanak a tagállamoknak arról, hogyan lehet a gyermekeket olyan befogadó és virágzó társadalmakban felnevelni, ahol senki sem marad le, továbbá azáltal, hogy az EU 2030-ig szóló menetrendjében kitűzik a gyermekszegénység felére csökkentésének célját; megismétli, hogy javítani kell a lebontott adatok gyűjtését a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolása terén elért eredmények nyomán követésének és értékelésének elősegítése céljából;

23. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák egy megfelelő forrásokkal rendelkező, gyermekekre vonatkozó európai garanciarendszer létrehozását a nemzeti szakpolitikai reformok ösztönzése céljából annak érdekében, hogy hozzájáruljanak a gyermekek ingyenes egészségügyi ellátáshoz, ingyenes oktatáshoz, ingyenes gyermekgondozáshoz, tisztességes lakhatáshoz és megfelelő táplálkozáshoz való egyenlő hozzáféréséhez a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolása érdekében; emlékeztet annak fontosságára, hogy az európai szemeszter keretében és a szociális jogok európai pillérével összhangban az országspecifikus ajánlások paramétereiként bevezessék a gyermekek jogait és jóllétét;
24. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy fektessenek be a gyermekek és a serdülők jövőjébe, vértessék fel őket a munkaerőpiac támasztotta igények szerinti készségekkel és tudással, hogy a gyermekek és a serdülők élhessenek a sikeres élethez való jogukkal, valamint teljes mértékben kiaknázhassák a társadalmi változások előmozdítóiként bennük rejlő lehetőségeket;
25. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy nemzeti rendszereik keretén belül áldozzanak az egyre nagyobb teret hódító gyermekkori mentális egészségügyi rendellenességek¹ kezelését szolgáló megelőző intézkedésekre, valamint szavatolják, hogy az iskolák kellő forrásokkal rendelkezzenek az életvezetési tanácsadás biztosításához, a tanárok pedig megfelelő képzésben részesüljenek;
26. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy határozott prioritásként tartsák szem előtt a gyermekeket a regionális és kohéziós politikák, például az európai fogyatékoságügyi stratégia, a nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszer, illetve az Unió egyenlőségi és megkülönböztetésmentességi politikájának programozása és végrehajtása során;

Oktatás

27. felhívja a tagállamokat, hogy minden gyermek számára biztosítsák az oktatáshoz való jogot;
28. kiemeli az oktatás holisztikus megközelítésének jelentőségét, amelynek célja, hogy a gyermekek érzelmi és szociális fejlődésük szolgálatába tudják állítani az iskolapadban szerzett tudást, és amely a pszichológiai, szociális és érzelmi fejlődést is igyekszik lefedni; kiemeli a kreativitás, a művészet és a kultúra jelentőségét az oktatásban;
29. ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak a korai iskolaelhagyás elleni küzdelmet, illetve megelőzését szolgáló intézkedéseket, valamint koragyermekkorától serdülőkorig

¹ A WHO becslései szerint 2016-ban 62 000 serdülő halálát okozta önkárosítás, amely a 18–19 éves serdülők körében immár a harmadik fő halálozási ok.

biztosítsák a minőségi oktatáshoz való, a nemek közötti egyenlőséget tiszteletben tartó hozzáférést, többek között a fogyatékossgal élő gyermekek, a marginalizált gyermekek, valamint a humanitárius vagy egyéb vészhelyzetekkel sújtott térségekben élők számára is;

30. kiemeli, hogy a digitális korszakban az integrációnak és az innovációnak kell az oktatás és a képzés alapelveiként szolgálniuk; úgy véli, hogy a digitális technológiáknak nem szabad erősíteniük a meglévő egyenlőtlenségeket, hanem ehelyett e technológiákat a különböző társadalmi-gazdasági háttérű és különböző uniós régiókból származó diákok közötti digitális szakadék megszüntetésére kell felhasználni; hangsúlyozza, hogy a befogadáson alapuló megközelítésnek ki kell aknáznia az új digitális technológiák által biztosított forrásokban rejlő összes lehetőséget, a személyre szabott oktatást és az oktatási intézmények közötti partnerségeket is ideértve, és hogy ennek jóvoltából e megközelítés lehetővé teheti a minőségi oktatáshoz és képzéshez való hozzáférést a hátrányos helyzetű és kevesebb lehetőséggel rendelkező csoportokból származó személyek számára, többek között a migránsok és menekültek, valamint a kisebbségek integrációjának támogatása révén;
31. felhívja a tagállamokat egyfelől az inkluzív oktatáshoz való jog biztosítására, másfelől a szexualitásra vonatkozó átfogó, életkornak megfelelő információkhoz való hozzáférés, valamint a szexuális és reprodukzív egészségügyi ellátás igénybevételi lehetőségének, továbbá az iskolai kereteken belüli, fiataloknak szóló párkapcsolati oktatás biztosítására, különös tekintettel egyes országok azon intézkedéseire, amelyek megtiltják az iskolák számára, hogy foglalkozzanak a szexuális irányultság és a nemi identitás kérdésével;

Gyermekbarát igazságszolgáltatás / a gyermekek igazságszolgáltatáshoz való hozzáférése

32. sürgeti a tagállamokat, hogy gyorsan és hatékonyan ültessék át, valamint teljes körűen hajtsák végre a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló (EU) 2016/800 irányelvet¹;
33. felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre az Európa Tanács gyermekbarát igazságszolgáltatásról szóló iránymutatását²; hangsúlyozza, hogy a gyermek mindenek felett álló érdekének mindig elsődleges szempontnak kell lennie az igazságszolgáltatási rendszerrel kapcsolatba kerülő gyermekeket érintő döntések során, és hogy a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 12. cikkének megfelelően a gyermekek számára mindenkor biztosítani kell a meghallgatáshoz való jogot; emlékeztet arra, hogy az igazságszolgáltatási rendszerrel kapcsolatba kerülő gyermekek számára egyedi biztosítékokat kell kiépíteni, többek között a családjogi – például a házasság felbontására vonatkozó, illetve örökbefogadási – ügyek, valamint a közigazgatási kérdések esetében is;

Migráns gyermekek

34. emlékeztet arra, hogy a gyermekeket és migrációt érintő valamennyi döntésnél a gyermek mindenek felett álló érdekét kell elsődleges szempontnak tekinteni;

¹ HL L 132., 2016.5.21., 1. o.

² <https://rm.coe.int/16804b2cf3>

35. sürgeti a tagállamokat, hogy teljes körűen hajtsák végre a közös európai menekültügyi rendszerre vonatkozó csomagot annak érdekében, hogy kedvezőbb feltételeket lehessen biztosítani az Unióban tartózkodó minden migráns gyermek, különösképpen pedig a kísérő nélküli kiskorúak számára; e tekintetben sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy találjanak megoldást az uniós migráns-fogadóállomásokon tartózkodó gyermekek jelenlegi aggasztó helyzetére; felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy a menekültekről és a migránsokról szóló New York-i nyilatkozattal¹ összhangban lépjenek fel határozottabban, és így Európa egészében számolják fel a gyermekek migrációval összefüggő fogva tartásának gyakorlatát, továbbá dolgozzák ki a fogva tartás közösségalapú alternatíváit, egyúttal pedig kezeljék prioritásként az integrációt, az oktatást és a pszichológiai segítségnyújtást;
36. hangsúlyozza, hogy a kísérő nélküli kiskorúak mindenekelőtt potenciálisan veszélyben lévő gyermekek, és hogy esetükben a tagállamoknak és az Európai Uniónak nem a migrációs politikákat, hanem a gyermekek védelemét kell vezérelvként követniük, tiszteletben tartva ezzel a gyermek mindenek felett álló érdekére vonatkozó alapelvet; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a kísérő nélküli kiskorúak európai uniós helyzetéről szóló, 2013. szeptember 12-i európai parlamenti állásfoglalást², valamint felkéri a Bizottságot, hogy újítsa meg a kísérő nélküli kiskorúakról szóló cselekvési tervét (2010–2014);
37. felszólítja valamennyi tagállamot, hogy a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 10. cikkének megfelelően pozitív szellemben, emberiességgel és kellő gondossággal mozdítsák elő a családegyesítést;
38. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy továbbra is vannak olyan gyermekek, többek között az Unióban is, akik születésükkor hontalan státuszúnak minősülnek, és továbbra sem élhetnek az alapvető – egyebek mellett az egészségügyi ellátáshoz, az oktatáshoz és a szociális védelemhez való – jogokkal; megismétli a tagállamokhoz intézett felhívását, amelyben a hontalan gyermekek problémájának Unión belüli és kívüli, nemzetközi joggal összhangban történő megoldását szorgalmazza; felhívja a Bizottságot, hogy a hontalanság kockázatának felszámolása érdekében mozdítsa elő a születés anyakönyveztetéséhez való egyetemes hozzáférést, valamint a gyermekek állampolgárság megszerzéséhez való jogát;

Kiszolgáltatott helyzetben lévő gyermekek

39. felszólítja a tagállamokat, hogy társadalmi vagy etnikai hovatartozástól, nemtől, szexuális irányultságtól, képességtől vagy migrációs státusztól függetlenül minden gyermeket elsősorban gyermekként kezeljenek;
40. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok kidolgozzák a gyermekeket érintő megkülönböztetés összes formájával szembeni küzdelem interszekcionális megközelítését, figyelembe véve a gyermekek kiszolgáltatottságát, kiváltképpen a fogyatékossgal élő gyermekek, a migráns gyermekek, a migráns háttérű gyermekek, a kisebbségekhez és vallási csoportokhoz tartozó gyermekek, az LMBTI-gyermekek, a külföldi harcosok gyermekeinek, a fogva tartott gyermekek, a bebörtönzött szülők gyermekeinek, az LMBTI-szülők gyermekeinek, a gondozásba került és hontalan vagy

¹ https://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/71/1

² HL C 93., 2016.3.9., 165. o.

okmányokkal nem rendelkező gyermekek kiszolgáltatott helyzetét, akik halmozott megkülönböztetésnek vannak kitéve, és ezért a különleges igényeik kielégítéséhez egyedi megközelítés szükséges; felszólítja a tagállamokat, hogy fogadják el végre a megkülönböztetésről szóló horizontális irányelvet;

41. elítéli a nemi alapú erőszak minden formáját, és sürgeti a tagállamokat, hogy hajtsanak végre konkrét intézkedéseket a gyermekházasság, a női nemi szervek megcsonkítása és más ártalmas, a gyermekeket megillető emberi jogok súlyos megsértésének minősülő gyakorlatok megszüntetése érdekében; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy erősítsék meg az isztambuli egyezményt, valamint kövessék nyomon a gyermekházasságok megszüntetéséről szóló, 2017. október 4-i európai parlamenti állásfoglalást, a „korai és a kényszerházasságok elleni uniós külügyi stratégia felé – következő lépések” című 2018. július 4-i, valamint a női nemi szervek megcsonkításával szembeni zéró toleranciáról szóló¹, 2018. február 7-i európai parlamenti állásfoglalásokat;
42. hangsúlyozza, hogy kiemelt figyelmet kell szentelni a fogyatékossgal élő gyermekeknek; határozottan elítéli az ellenük irányuló erőszak minden formáját, ideértve a rossz bánásmód vagy a nem megfelelő gondozás által okozott erőszakot is; sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák a fogyatékossgal élő gyermekek számára egyfelől a minőségi oktatásban és képzésben való részvétel lehetőségét, hogy a lehető legnagyobb fokú önállóságot és társadalmi integrációt érhessék el, másfelől pedig az ellátásokhoz való hozzáférést; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy hajtsák végre a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményben, a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményben és a gyermekek alternatív gondozásáról szóló ENSZ-iránymutatásokban rögzített normákat;
43. felszólítja a tagállamokat, hogy akadályozzák meg a családok szükségtelen szétszakítását, és erősítsék meg a családi és közösségi alapú szolgáltatásokat, hogy a gyermekek ne intézményekben, hanem családi körben és közösségekben nőhessenek fel; felhívja a Bizottságot, hogy uniós források felhasználásával támogassa az intézményi alapú szolgáltatásokról a közösségi alapú szolgáltatásokra való áttérést, az EU-n belül és kívül egyaránt;
44. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a börtönben lévő gyermekek olyan bánásmódban részesüljenek, amely figyelembe veszi mindenek felett álló érdekeiket; emlékeztet rá, hogy a fogva tartott gyermekeknek meg kell kapniuk mindazt a gondoskodást, védelmet, továbbá minden személyes – szociális, oktatási, képzési, pszichológiai, orvosi és fizikai – segítséget, amelyre életkoruk, nemük és személyiségük figyelembevételével szükségük lehet; sürgeti a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a fogva tartott gyermekek látogatások és levelek révén rendszeres és tartalmas kapcsolatot tartsanak fenn szüleikkel és barátaikkal;
45. aggodalmát fejezi ki az Európában eltűnt gyermekek magas száma miatt; ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyék intenzívebbé a bűnüldöző és gyermekvédelmi hatóságok közötti határokon átnyúló együttműködést, információmegosztást és koordinációt az eltűnt gyermekek azonosítása, hollétének meghatározása és védelme érdekében, biztosítva egyszersmind, hogy az elsődleges szempont mindenkor a gyermek mindenek felett álló érdeke legyen; felszólítja a tagállamokat, hogy haladéktalanul tegyenek eleget az Európában eltűnt gyermekek eseteinek bejelentésére szolgáló segélyvonalak

¹ HL C 463., 2018.12.21., 26. o.

működésének folyamatosságát és minőségét – a 2018-ban elfogadott Európai Elektronikus Hírközlési Kódexben előírtaknak megfelelően – szavatoló megfelelő finanszírozásra vonatkozó kötelezettségnek;

46. emlékeztet arra, hogy alapvető fontosságú tiszteletben tartani minden, az emberkereskedelem áldozatául esett lány és fiú jogait, attól függetlenül, hogy milyen állampolgársági státusszal rendelkeznek; újfent felhívja a tagállamokat, hogy teljes körűen hajtsák végre az emberkereskedelem elleni uniós irányelvet, különös tekintettel a megelőző intézkedésekre; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok fokozottabban lépjenek fel az emberkereskedelem áldozatai felé fennálló elszámoltathatóság biztosítása, valamint magának a bűncselekménynek a felszámolása érdekében, továbbá az emberkereskedők, kizsákmányolók, haszonszerzők és bántalmazók tekintetében a büntetés – továbbra is általános jelenségnek számító – elmaradása elleni küzdelem terén, többek között azáltal, hogy bűncselekménnyé nyilvánítják mindennemű kizsákmányolás esetében az olyan szolgáltatások igénybevételét, amelyek nyújtására az emberkereskedelem áldozatait kényszerítik;

A gyermekek részvétele

47. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a gyermekek részvételéről szóló bukaresti nyilatkozat¹ kidolgozására és végrehajtására; kiemeli, hogy a gyermekrészvétel kultúrája minden – családi, közösségi, helyi, regionális, nemzeti és európai – szinten kialakítható, és a társadalom számára rövid és hosszú távon egyaránt előnyökkel járhat;
48. felszólítja a tagállamokat, hogy jogszabályaikban erősítsék meg a gyermekek részvételét, továbbá arra ösztönzi a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hozzanak létre mechanizmusokat – például gyermektanácsokat – annak érdekében, hogy a gyermekek érdemben részt vehessenek az európai, nemzeti, regionális és helyi parlamenti közgyűlések munkájában, különösen a kulcsfontosságú szakpolitikai területeken;
49. felhívja a Bizottságot, hogy tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferenciára, vonja be a gyermekeket a konzultációs folyamatba;
50. emlékezteti az uniós intézményeket és a tagállamokat az éghajlatváltozással szembeni, gyermekek és fiatalok vezetete mozgósítási kezdeményezések jelentőségére, amelyek amellett, hogy alapvető fontosságú szerepet töltenek be az európai politikai menetrend befolyásolásában, kiváló példaként szolgálnak arra is, hogy a gyermekek egyre nagyobb érdeklődést tanúsítsanak a közpolitikák iránt, és egyre inkább képesek hangot adni azon szándékuknak, hogy érintett polgárokként kinyilvánítsák véleményüket a változások előmozdítása érdekében;

Külső politikák

51. felhívja azokat az országokat, amelyek még nem erősítették meg a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményt, valamint annak kiegészítő jegyzőkönyveit, hogy ezt sürgősen tegyék meg;
52. felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák együttműködésüket és folytassanak intenzívebb párbeszédet a harmadik országokkal az ismeretek bővítése, valamint annak érdekében,

¹ <https://chilrendeclaration.typeform.com/to/h8dSPt>

hogy előmozdítsák a gyermekeket megillető jogok tiszteletben tartását világszerte, és hogy egyetlen gyermek se maradjon magára; sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a partnerországokkal, valamint támogassák olyan jogszabályok, szakpolitikák, költségvetések és cselekvési programok elfogadását és végrehajtását, amelyek az összes gyermekre kiterjednek és meghatározzák a – többek között életkoron, nemén és fogyatékosságon alapuló, az egyes gyermekek, illetve a gyermekek csoportjainak joggyakorlását akadályozó – megkülönböztetés és erőszak valamennyi formáját, továbbá tartalmazzák és előmozdítják az e korlátok felszámolásához szükséges intézkedéseket, valamint gondoskodnak arról, hogy valamennyi gyermek esetében a gyermek mindenek felett álló érdekét vegyék figyelembe elsődleges szempontként;

53. felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy a gyermekek jogait és a gyermekvédelmet az EU valamennyi külső tevékenysége keretében kezelje prioritásként annak biztosítása érdekében, hogy a gyermekek jogai és a gyermekvédelem ténylegesen érvényre jussanak, többek között az emberi jogi párbeszéd, a nemzetközi és kereskedelmi megállapodások, a csatlakozási folyamat és az európai szomszédságpolitika, továbbá a harmadik országokkal – mindenekelőtt pedig a konfliktus sújtotta országokkal – kialakított valamennyi külkapcsolat esetében is; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy évente számoljon be a Parlamentnek a gyermekközpontú uniós külső fellépéssel kapcsolatban elért eredményekről;
54. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a gyermekek jogainak és a gyermekvédelemnek a fejlesztési együttműködésbe és a humanitárius segítségnyújtásba való integrálására irányuló fellépéseit a megfelelő finanszírozás biztosítása, valamint a konfliktusok, vészhelyzetek, ember okozta vagy természeti katasztrófák által érintett gyermekek, belső menekült gyermekek, valamint a migráns és menekült gyermekek számára biztosítandó védelem szintjének növelése, továbbá e gyermekek alapvető jogai tiszteletben tartásának szavatolása érdekében;
55. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el a generációkon átívelő szegénység felszámolását szolgáló rendszerszintű megoldásokat; kiemeli annak alapvető fontosságát, hogy az új, 2021–2027-es többéves pénzügyi keret tükrözze, hogy mind az Unión belül, külső fellépések révén pedig mind az Unión kívül sürgősen megoldással kell szolgálni a gyermekszegénység problémájára; kiemeli a hivatalos fejlesztési támogatásnak (ODA) mint a szegénység felszámolását szolgáló alapvető fontosságú eszköznek a jelentőségét, valamint emlékeztet az EU és a tagállamok vonatkozó ODA-kötelezettségvállalásaira, többek között arra a célkitűzésre, hogy a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) 0,7%-át az ODA-ra fordítják;
56. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy finanszírozzák és szavatolják az alapvető szolgáltatásokhoz és az oktatáshoz való egyenlő hozzáférést a vészhelyzetek, például konfliktusok és természeti katasztrófák sújtotta térségekben; kiemeli, hogy az oktatáshoz való hozzáférés védelmet biztosít a gyermekek számára az őket fenyegető fizikai veszélyekkel szemben, a bántalmazást, a kizsákmányolást, a konfliktushelyzetekhez kapcsolódó szexuális erőszakot, a gyermekek fegyveres erők és fegyveres csoportok általi toborzását és használatát is ideértve, valamint hogy az oktatás egész közösségek javát szolgálja, fellendíti a gazdasági növekedést, csökkenti a szegénységet és az egyenlőtlenséget, továbbá bővíti az egyének egészséges életvitel folytatásához, a társadalomban, valamint a béke és a stabilitás helyreállításában való részvételéhez szükséges kapacitásait;

57. felhívja a Bizottságot a gyermekházasságok megszüntetéséről szóló, 2017. október 4-i európai parlamenti állásfoglalás nyomán követésére; felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy alkalmazzanak egységes jogi normákat a gyermekházasságokkal foglalkozó eljárásokkal kapcsolatban, működjenek együtt a harmadik országokkal, valamint nyújtsanak képzéseket és technikai segítséget a korai és kényszerházasságokat tiltó, köztük a házasságkötés korhatárát meghatározó jogszabályok elfogadásához és érvényesítéséhez; felkéri a tagállamokat, hogy fogadjanak el intézkedéseket a házasságkötési korhatár és az Európába érkező migráns gyermekek házassága elismerésének megtagadása kapcsán alkalmazott bevált gyakorlatok megosztásának ösztönzésére, valamint fogadjanak el nemzeti szintű intézkedéseket, amelyek megakadályozzák, hogy gyermekek az Unión kívüli házasságkötés céljából külföldre utazzanak; felhívja a Bizottságot, hogy az európai évek keretében szenteljen egy évet a gyermek-, korai és kényszerházasság elleni küzdelemnek;
58. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kereskedelmi tárgyalásaik során, illetve kereskedelmi megállapodásaik keretében gondoskodjanak a kötelező érvényű emberi jogi és környezeti átvilágítási normák végrehajtásáról a gyermekmunka megszüntetése érdekében;

A gyermekek és a fegyveres konfliktusok

59. felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy rendszeresen vesse fel a gyermekekkel szemben elkövetett súlyos jogsértéseket a konfliktusban érintett felek előtt, különösen azokat, amelyeket az ENSZ főtitkárának a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról szóló éves jelentése említ; felhívja az alelnököt/főképviselőt és a Bizottságot, hogy a rendelkezésükre álló különböző eszközök felhasználásával, többek között a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kapcsolatáról szóló új és szigorú uniós iránymutatás révén eredményes és átfogó módon foglalkozzanak a fegyveres konfliktusok gyermekekre gyakorolt rövid, közép- és hosszú távú hatásaival;
60. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson támogatást, valamint biztosítson megfelelő és hosszú távú finanszírozást a konfliktusokban érintett gyermekeknek szóló rehabilitációs és reintegrációs programok számára, továbbá gondoskodjon e gyermekek esetében olyan védett környezetről, ahol a pszichológiai gondozás és segítségnyújtás, valamint az oktatás alapvető szerepet játszanak, különös hangsúlyt fektetve a demobilizáció és a társadalomba történő visszailleszkedés lányok számára jelentette sajátos kihívásaira;
61. legmélyebb aggodalmát fejezi ki a külföldi harcosok Északkelet-Szíriában tartott gyermekeinek humanitárius helyzete kapcsán, és sürgeti a tagállamokat, hogy valamennyi európai gyermeket – sajátos családi helyzetüket, valamint a gyermek mindenek felett álló érdekét elsődleges szempontként figyelembe véve – szállítsanak haza, valamint gondoskodjanak a rehabilitációjukhoz és reintegrációjukhoz szükséges támogatásról; sajnálja, hogy az uniós tagállamok mind ez ideig nem cselekedtek, és továbbra is várat magára az uniós szintű koordináció;
62. rendkívül aggasztónak tartja a bizonyítottan fegyveres konfliktusok során meggyilkolt és megcsonkított gyermekek magas számát; újfent felhívja a figyelmet arra, hogy a gyermekeket továbbra is felhasználják fegyverként, öngyilkos bombamerényletekhez, szexuális rabszolgaként és élő pajzsként, illetve tevőleges részvételre kényszerítik őket az összetűzésekben; határozottan elítéli a gyermekek fegyveres konfliktusokba való bevonását; megjegyzi, hogy a konfliktusok több száz gyermekáldozatot követeltek,

gyakran a szándékosan a polgári lakosság és humanitárius infrastruktúra ellen irányuló támadások következményeként; e tekintetben sürgeti a tagállamokat, hogy az ilyen konfliktusokban érintett felek egyike számára se értékesítsenek fegyvereket és katonai felszereléseket;

o

o o

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

